

Primo Levi, supervivent dels camps d'extermini d'Auschwitz, va escriure aquesta obra, publicada l'any 1947, amb la intenció de llegir a la humanitat un material de primer ordre per a l'estudi de l'ànima i el comportament humans. Aquest llibre és, per tant, un testimoni colpidor de la vida i la supervivència a l'infern dels lager polonesos durant els últims anys de l'ocupació nazi; però també és, i sobretot, una anàlisi ponderada -en la mesura en què això és possible- de la dignitat i de l'abjecció en l'home enfrontat a l'extermini. Escrit amb una prosa vivíssima i gens afectada, la lectura de "Si això és un home" emociona el lector i alhora li permet de fondejar en les grandeses i les misèries de l'existència humana.

Primo Levi (Torí, 1919-1987) va néixer en una família jueva instal·lada al Piemont. El 1941 es va llicenciar en ciències químiques a la Universitat de Torí. Després d'haver participat en la resistència del nord d'Itàlia, va ser capturat i deportat al camp de concentració d'Auschwitz. El 1945, després d'un atzarós viatge per Europa, va tornar a Torí, on va publicar el seu primer testimoni sobre els camps d'extermini, "Si això és un home" (1947). Més tard va aparèixer "La treva" (1963) i "Els enfonsats i els salvats" (1986), relats autobiogràfics "El sistema periòdic" (1975), tots ells publicats per Edicions 62, que també li ha editat els seus relats en el recull "Tots els contes" (2008).

“ Para escribir este libro he usado el lenguaje medido y sobrio del testigo, no el lamentoso lenguaje de la víctima ni el iracundo lenguaje del vengador: pensé que mi palabra resultaría tanto más creíble cuanto más objetiva y menos apasionada fuese; sólo así el testigo en un juicio cumple su función, que es la de preparar el terreno para el juez. Los jueces sois vosotros .”

“ Si pudiese encerrar a todo el mal de nuestro tiempo en una imagen, escogería esta imagen, que me resulta familiar: un hombre demacrado, con la cabeza inclinada y las espaldas encorvadas, en cuya cara y en cuyos ojos no se puede leer ni una huella de pensamiento”.